

føromtalte Lov, for at det ikke skulde blive antaget, at det var tilstrækkeligt, naar en Sætning af den Natur staaer i Loven, og for at det kan blive tydeligt, at det, der kræves, er, at enhver Bevilling forlanges gennem Finantsloven, før den kommer frem her i Thinget igennem nogen anden Lov, som ikke har faaet Finantslovens Charakter. Jeg troer, at jeg saaledes har gjort det ærede Thing opmærksom paa, hvorledes Udvalget troer, det vilde være rigtigt at behandle denne Sag. De Forslag, vi gjøre, sigte ikke til at forhindre Loven fra at komme frem; vi tage den saa nær som muligt, saaledes som den er kommen til os, for at vor første alvorlige Indsigelse i denne Retning skal faae en saa lidet nærgaaende Charakter som mulig; vi gjøre den Indrømmelse, at Hensigten ikke er at forhindre Regjeringen fra ved en senere indbragt Lov at faae Beløbet ubetalt fra 1ste April 1856, men vi maae dennegang stille os saaledes, at en Finantslov kommer til at ligge imellem den Epoke, da denne Lov skal træde i Virksomhed, og det nuværende Dieblif.

Indenrigsministeren: Det ærede Udvalg har indrømmet, at Loven maa komme uforandret ud, med Undtagelse af Tidbestemmelsen, og fremdeles er det indrømmet, at denne Forandring ingen Indflydelse skulde have i Realiteten, eller i alt Fald ingen mærkelig Indflydelse, da det samme Beløb kunde ventes bevilget for det følgende Finantsaar, naar der derom fremkom Forslag næste Gang Rigsdagen kom sammen. Der er altsaa, saaledes som Sagen nu staaer, ingen Indsigelse i Realiteten, som jeg paa nogen Maade kunde have Grund til at opholde mig ved, og dog anseer jeg det Spørgsmaal, der her foreligger, for at være af meget stor Betydning i formel Henseende. Jeg beklager, at mit Nervesystem i den sidste Tid er saa angrebet, at jeg frygter for, at jeg ikke saa tydeligt og saa indtrængende, som jeg ønskede det, kan fremsætte de særdeles Banffeligheder, der efter min Overbeviisning dog ligge bagved dette ubetydelige Forslag, at sætte „1857“ istedetfor „1856“. Jeg maa gaae tilbage til, at det er et mange Gange gjentaget og omtvistet Spørgsmaal, om

Lønningsslove og andre Love, der medføre Pengeudgifter, først bør forelægges dette Thing; — at de først skulle forelægges her, har imidlertid aldrig været erkjendt, hverken fra Regjeringens eller fra det andet Things Side, og mange saadanne Love, som kun have gjældt for et enkelt Aar, ere først forelagte i det andet Thing og senere gaaede igennem i dette Thing, f. Ex. Loven om den svævende Statsgjæld, om Portofrihed og andre. Jeg skal imidlertid foreløbig indrømme, at der ikke har fundet nogen endelig Afgjørelse af dette Spørgsmaal Sted; begge Thingene have i denne Henseende, om jeg saa maa sige, staaet imod hinanden, og Regjeringen paa Landstingets Side. Dette Forhold vil man nu have bragt til Afgjørelse ved denne Lov. Jeg skal meget villig erkjende, at i Realiteten gaaer det Forslag, som her er stillet, ud paa en Indrømmelse fra dette Things Side, da Finantsudvalget, saavidt jeg forstaaer, ikke modsætter sig, at faste Normerings- eller Lønningsslove for længere Tid kunne bringes frem i hvilket som helst af Thingene, men kun fordrer, at det første Aars Udgift — som det anseer for en Deel af Finantsbevillingen — først skal bevilges her; det er dette Forslag, som Thinget vil holde fast, det er dette Forslag, der paa een eller anden Maade skal betegnes som Thingets afgjorte Mening. Jeg har saalænge jeg har sidet paa Ministerbænken gjort mig til Op-gave overalt, hvor der var saadanne Mod-sætninger, det være sig mellem Regjeringen og Rigsdagen eller hvad vel sjældent, men dog undertiden, er forekommet, imellem begge Thing, at søge at udjevne Forholdet. Jeg sagde derfor i Finantsudvalget, at det vel kunde være, at dets Forslag var en rimelig Afgjørelse af Spørgsmaalet — det var i alt Fald Noget, jeg paa ingen Maade kunde beklage mig over eller finde underligt, at Thinget vilde fastholde —, men at Thinget efter min Mening ikke strax i denne Session skulde fremtvinge Afgjørelsen ved et Botum, da det andet Thing allerede havde taget sin Beslutning.

Jeg foreslog derfor, at man som en Betegning af Thingets Anskuelse skulde optage den Tilføining, at en særegen Tilleggsbevilling for det næste Finantsaar skulde forelægges,